

Den 12 januari : Philipps vännina fru Koblankt, som ger fru Axel Axelson Johnson massage, hade uppgivit att denna var mycket lierad med fru Rodionov, vilket gav Philipp tanken att hon kunde skriva till fru Rodionov, vilkens man nyligen efter sitt avsked från ambassadörsposten i Stockholm blivit chef för ryska UDS skandinaviska avdelning, och be henne intervensera för Raouls räkning. Maj ringde därför till Margret Johnson, som emellertid förnekade att hon var god vän till Rodionovs. Det hade varit hans företrädare Tjernisjevs fru som hon varit närmare bekant med. En stund efteråt ringde dottern Marie-claire Cronstedt f. Johnson och talte om att hon, som brevväxlat med Raoul och satt stort värde på honom, gått upp till Rodionov år 1950 och talat med honom om Raouls fall. Rodionov hade då svarat att han aldrig hört talas om Raoul.

Den 18 januari: Sedan Philipp den 16 januari varit uppe hos Erlander och framfört anmärkningar mot Petris verksamhet som ambassadråd i Moskva och UDS dementi av en i "Helgens Nyheter" den 1 januari intagen uppgift om att en Vitbok med bevis för Raouls fångenskap i Ryssland snart skulle offentliggöras av UD, har prosten Hallén, socialdemokratisk riksdagsman, i går väckt en interpellation, där han frågar utrikesministern om någon "Vitbok" i affären Raoul Wallenberg skall publiceras och i så fall vid vilken tidpunkt. Han meddelar samtidigt att han vid besök i Moskva i oktober 1956 hört sig för på den svenska ambassaden där om det skulle vara gagneligt om han tog upp Raouls sak vid ett samtal med en medlem av det ryska regeringspresidiet. Med hänsyn till de upplysningar han fick på ambassaden avstod han från att göra det.

Den 7 februari: Sjöcronas hade bött oss komma på lunch i Nockeby tillsammans med medicinalrådet Björks fru, som det var roligt att träffa efter många år. ~~Under~~ Under lunchen uppringdes jag av en UD tjänsteman, som bad mig och Maj att komma upp till Undén för ett viktigt ärende. Efter lunchen tog vi därför en bil in till staden och uppsökte Undén, som gav oss var sin avskrift av den ryska svarsnot, som äntligen kommit. I noten meddelades till en början att man sökt i arkiven och förhört många personer utan att påträffa några som helst uppgifter om R.W. I samband därmed hade man gått igenom arkivdokument från alla biträdesavdelningar i vissa fängelser och då funnit ett dokument som

det fanns "grund betrakta såsom hänförande sig till R.W.". Dokumentet var en-rapport
en rapport av överläkaren vid Ljubkankafängelset Smoltsov till ministern
för statssäkerheten Abakumov om att fången Walenberg den 17/7 avlidit i
cellen förmodligen av myokardinfarkt. I noten meddelas vidare att Smolt-
sov avlidit och att Abakumov blivit arkebuserad. Samtidigt framföres ryska
regeringens beklagande. Vi förklarade att noten kom som ett brev på posten sedan
sedan den svenska regeringen lämnat ryssarna bevismaterial, som sträckt
sig fram till våren 1947 och att vi inte trodde på den. Vi frågade om U
Undén själv trodde, vartill han svarade att dödsattesten överensstämde
med vårt eget bevismaterial som inte innehöll några uppgifter om tiden
efter 1947, samt att ryssarna inte hade någon anledning att inte skicka hem
Raoul om han fortfarande fanns i livet. Vi kom inte då på den naturliga
tanken att de inte heller haft någon sådan anledning medan han bevisligen
fanns i ryska fångelser. Esprit d'escalier! På fråga av Maj ryssarna skulle
ha gjort om ryssarna skulle svenska regeringen häktat en rysk diplomat
sade Undén att han inte visste det. Jag anmärkte då att, när en rysk spion
vid namn Siderenko blev dömd år 1943 eller 1944, hade en rysk bomb fällts
över Henriksdalsbadet i Stockholm och att spionen sen frigivits. Undén kun-
de inte minnas detta. Han förklarade vidare att regeringen "givetvis"
skulle begära kompletterande uppgifter, varför ärendet inte vore slutbehand-
lat. Maj anmärkte slutligen att Sverige ännu inte vore en satellitstat,
vilket inte tilltalade Undén. Han sade se "natt han hade ett annat samman-
träde, varefter vi gick utan att taga knölen i handen."

Efteråt kontaktade vi Philipp, som tillställde tidningarna en protest mot
den ryska notens osanna och osannolika uppgifter.

Den 9 februari: Tidningarna äro naturligtvis fyllda av reflektioner över
den ryska noten som väcker stor indignation. I allmänhet godtages emeller-
tid uppgiften om Raouls död. I Göteborgs-handels och Sjöfarts tidning har
Mia Leche-Löfgren skrivit om Undéns fråga: "Tror ni att Vysjinsky ljuger?"
vid Wallenbergs kommités möte med U. på hösten 1947. I anledning därav har

1957 Yngve Schartau intervjuades i D.N. och därvid offentliggjort sina minnesanteckningar från detta möte, vilket givit redaktör Tingsten, ^{som Maj} vilken ~~Maj~~ träffat vid en föreläsning i Djursholm, anledning till en skarp artikel mot Undén. Maj har låtit intervjuas sig av Gustav von Platen i Veckojournalen och därvid sagt sig icke tro på den ryska noten.

~~Den 17 februari~~ Den 17 februari: Carl-Fredrik Palmstierna, som alltid visat sig intresserad av Raouls sak, hade bett att få komma ut för att bli närmare informerad. Vi hade ett långt samtal med honom och gav honom alla upplysningar vi kunde ge. Han ansåg att man borde fortsätta tidningspolemiken särskilt mot Undén och ~~trodde inte~~ Sohlman. Han hade i möjligaste mån sökt påverka kungen, men denne var tydligen starkt påverkad av Undén ^{och} ~~trodde inte~~ att Raoul fortfarande levde. Hans konstitutionella ställning gjorde det också svårt för honom att bryta med utrikesministern.

Palmstierna berättade att Utrikesrådet Åström under en lunch på slottet i drottningens närvaro förtalat Philipp och sagt att denne utövade ett dåligt inflytande på Maj, mot vilket påstående Palmstierna vid tillfället protesterade. Palmstierna sa också att han riskerade sin plats som Handsekreterare hos kungen om man fick veta att han besökte oss.

Inom UD är man naturligtvis irriterad, av samarbetet mellan oss och Philipp. Det är emellertid ett misstag att tro att det är Philipp som hetsar Maj. Tvärtemot är det hon som oavlätligt arbetar för att det skall göras något för Raouls befrielse. Philipp står ständigt till hands för att hjälpa henne och ställer sin stora sakkunskap i fråga om allt vad som hänt Raoul och i fråga om de politiska förhållandena i allmänhet till hennes förfogande. Då de vittnen som framträtt i allmänhet äro tysktalande har det varit ovärderligt att vi kunnat anlita Philipp för att korrespondera med dem samt göra resor till olika delar av Mellan Europa för att förhöra vittnen och avslöja vad som kan anses vara sant eller falskt i deras utsagor. Med sin stora intelligens och psykologiska inblick i den mellan europeiska mentaliteten har han alldeles säskilda förutsättningar att få fram resultat vid förhör med de tyskar, österrikare och ungrare, som lämna uppgifter om Raoul och av vilka somliga äro trovärdiga, andra äro svindlare och somliga provokatörer, som utsänts från Sovjet.

Som god man för Raoul har jag ansett det vara min plikt att i första hand

använda avkastningen på de arvsmedel ,som tillfallit Raoul efter hans farmor ,för införskaffande av upplysningar angående hans fångenskap och för åtgärder för hans befrielse.Då Philipp är den som i första rummet ägnat sina krafter åt dessa uppgifter och som också är bäst kvalificerad härför,har jag ansett det vara riktigt att använda en del av avkastningen till utbetalning av ett blygsamt månatligt arvode till Philipp för hans högst kvalificerade arbete för Raouls sak ,varjämte han gottgjorts kostnaderna för de resor på kontinenten som utredningsarbetet nödvändiggjort.

Den 21 februari: Svenska regeringen har den 19 februari avgivit en tämligen frän note i anledning av det ryska svaret.Regeringen framhåller att Sovjetregeringen icke kan avlasta sig ansvaret för Raouls fängelsevistelse i Sovjet och förväntar att den skall få del av ytterligare material om sådant framkommer ^{samt/} och förbehåller sig att tillhandahålla ryssarna det ytterligare material som regeringen anser vara av betydelse för fortsatta undersökningar i Sovjet Unionen . På förslag av Philipp uttalade dock Maj och jag vårt missnöje med noten, då densamma i huvudsak åtnöjer sig med att tala om eventuella ytterligare undersökningar ang. Raoul. men inte begärt hans återlämnande.Vi sade vidare att vi tillmätte inte den ryska ^{dödsattesten} ~~noten~~ större värde än tidigare ryska meddelanden i Raouls fall/vilka visat sig vara osanna .Vi fördrade slutligen att Philipp tillsammans med regeringens kriminalexpert skulle samarbeta med någon hög ämbetsman i UD.såsom ^{fallet} ~~det~~ varit under tiden från december 1951 till sommaren 1956.

Den 28 februari :Under den tid som förflutit efter ingången av det ryska svaret ,har ett stort antal brev och blommor strömmat in till oss.Maj har haft mycket arbete med att tacka för dem ,vilket varit besvärande särskilt i de fall då brevet innehållit kondoleanser med anledning av Raouls död,som hon därför måste beriktiga.Något svar från UD i anledning av vårt förslag om förnyat samarbete mellan Ud och Philipp har inte förports.Däremot har UD skrivit att Israels ambassadör i Stockholm förklarat att hans regering ämnade plantera en skog , som skulle bära Raouls namnsamt hålla högtidligheter i /synagogerna till hans minne.

Den 1 mars Israels ambassadör i Stockholm Mr. och Mrs Yahil gjorde i dag ett besök hos oss. Han hade tydligen förberett ett längre anförande, men hade knappt hunnit börja förrän Philipp, som på vår begäran var närvarande vid besöket, började utgjuta sig över de zionistiska sammanslutningarna i Sveige, som efter Raouls försvinnande propagerat för den ryska tesen att Raoul dödat av nazister i Budapest, vilket tydligen skett därför att Israel då ville stå väl med (ryssarna och) Ryssland. Han protesterade vidare ^{mot} att Raouls namn skulle användas för insamling i Sverige av pengar till plantering av en skog i Israel. Om man ville hedra honom med att uppkalla en ^{skog} med Raouls namn skulle dess plantering bekostas av Israel. Samtalet var stundtals ganska ^{hetsigt}, men lugnade sig när ambassadören till slut fick hålla sitt anförande för att hedra Raoul. Han lovade sedan att tala med de zionistiska sammanslutningar, som skickat Maj kondoleans telegram, ^{och} inte ta den ryska dödsattesten på allvar, och att man skulle ge Raouls namn åt en skog, som bleve i ordningställd genom statlig eller kommunal försorg i Israel.

Den 7 mars: Vi ha sedan fått meddelande att staden Haifa beslutat plantera en skog på berget Karmel ovanför staden vilken skog skall få Raouls namn. Kanske en orsak härtill har varit att Raoul bott en tid i Haifa. Under den tid som gått efter det senaste ryska svaret, har flera vittnen uppträtt, som sagt att de haft förbindelse med Raoul efter den 17 juli 1947. Dels ett vittne i Berlin dels ett vittne i Wien och dels har de Mohr skrivit i tidningarna, att han träffat personer som efteråt varit i förbindelse med Raoul. De två förstnämnda vittnena ha emellertid visat sig vara föga tillförlitliga och de Mohr som Maj tillskrivit med begäran om närmare upplysningar har inte svarat. Philipp har emellertid kommit i förbindelse med en ungrare som meddelat att en f.d. minister i Nagys ministär Bela Kovaz vilken häktats år 1948 och därefter förts till G.P.U.s fängelse i Neunkirchensemt samt därifrån år 1952 till Ljubjanskaja fängelset i Moskva och efter ett halvt års vistelse där till ett fängelse botom Ural, efter frigivningen år 1956 sagt till tre vittnen att han sammanträffat med Raoul i fängelset Ljubljanka där denne gått under annat namn. Philipp hoppas nu komma i förbindelse med detta vittne, vilket dock försvåras av att vittnet fortfarande vistas i Budapest och där gått under jorden för att undgå polisens efterforskningar.

Den 13 april: Från UD ha vi fått ett brev att Berlins judiska församling ~~församling~~ ämnar ge Raoul ~~Raoul~~ det s.k. Heinrich Stahl priset, uppkallat efter en i koncentrationsläger avliden judisk församlings föreståndare,

